

Gerard van Gemert

De redding

8

‘Hij staat er weer.’

Stijn nam een slok uit de bidon.

Storm keek naar zijkant en zag de stevige man met zijn haren in een paardenstaart staan.

‘Hij doet zijn best maar.’

Stijn wilde dat hij net zo nonchalant kon reageren als zijn beste vriend.

Maar dat lukte niet.

Sinds de kampioenswedstrijd tegen FC Wildebon, waarin Stijn met een strafschoep in blessuretijd de titel naar Kick '69 geschoten had, maakte hij zich zorgen.

‘Als die Meneertje Peerdensteertje ons weer lastigvalt, krijgt hij met mij te maken.

Is hij nou helemaal mal?’ Storm gooide zijn lege bidon in de richting van het kratje dat een stuk verderop in het gras stond.

Hij stuiterde op de zijkant en viel in het gras.

De twee meest talentvolle voetballers van het land waren in voorbereiding op de Champions Leaguefinale, die over een paar dagen op het programma stond. Er werd gericht naar het duel toegewerkt en dus werden pers en publiek van de training geweerd. Dirk-Jan, de trainer van de Kickers, coachte zijn spelers fanatiek om hen klaar te stomen voor de wedstrijd tegen grootmacht Petchwood United.

‘Zo makkelijk is dat niet, hoor,’ mompelde Stijn.

‘Je weet wat hij tegen me gezegd heeft.’

Storm haalde zijn schouders op.

‘Allemaal bluf. Tot nu toe heeft hij alleen maar bedreigd en geen enkel dreigement waargemaakt.’

Nog niet, dacht Stijn.

Maar hij zag nog steeds dat beeld voor zich waarbij Harry – of Meneertje Peerdensteertje, zoals Storm hem noemde – zijn hand over zijn keel haalde toen Stijn langs hem heen liep na de kampioenswedstrijd.

‘Jij moest die strafschoep missen en je deed dat niet.

En wat is er sindsdien gebeurd?’ Storm liep naast Stijn het veld weer in voor de volgende oefening.

‘Niets,’ gaf hij zichzelf antwoord.

‘Het is allemaal een storm in een glas water.’

Hij gniffelde. ‘Hé, ikzelf in een glas water.’

Stijn keek hem niet-begrijpend aan.

‘Storm in een glas water.’

Storm draaide met zijn ogen.

Stijn kon er niet om lachen.

‘Jij bent alles wat er gebeurd is zeker alweer vergeten? Die pop die naar ons toe is gestuurd en het vuurwerk dat naar Femke is gegooid.’

‘Niets om je druk over te maken, als je er achteraf over nadenkt.’

Storm liep naar een bal toe, wipte hem omhoog en hield hem met gemak van de grond.

Stijn zuchtte. ‘En dat ze ons even ontvoerden om filmpjes over dode voetballers te laten zien, vond je ook niet vreemd?’

‘Stijnie, je maakt je veel te druk.

Dat Peerdensteertje probeert je alleen maar bang te maken zodat je doet wat hij zegt.

Gewoon negeren.’ Storm trapte de bal

een stukje omhoog en nam hem in één keer uit de lucht.
Met een boogje verdween de bal over het doel.

‘Daarom ben ik dus geen aanvaller geworden.’

Storm grijnsde.

Makkelijker gezegd dan gedaan, dacht Stijn.

Het gedoe met Harry bedierf wel de voorpret op zijn
misschien wel belangrijkste wedstrijd ooit.

Vlak voor de partij tegen FC Wildebon waren Stijn en
Storm benaderd door Harry.

Hij wilde dat Storm een strafschop zou veroorzaken
en dat Stijn een eventuele strafschop zou missen in
de kampioenswedstrijd. Als ze dat niet deden,
zo liet Harry weten,

dan wist hij waar Stijns familie woonde.

Stijn was er behoorlijk van geschrokken.

Uiteindelijk had hij niet toegegeven aan de eisen van
Harry en had hij de strafschop hard door
het midden in het doel geschoten.

‘Oké, jongens.’ Dirk-Jan was tussen zijn spelers gaan
staan. ‘We gaan dode spelmomenten oefenen,
maar dan verdedigend. Stijn komt tegen Storm te
staan en beweegt net zoals Bert Pringel dat doet.’

Dirk-Jan liep met een bord naar Stijn toe.

‘Kijk, ik zal je laten zien wat ik bedoel.’

Stijn keek toe hoe Dirk-Jan de favoriete looplijnen
van Bert Pringel liet zien.

Dat was voor de talentvolle spits geen nieuws.

Hoeveel filmpjes van Bert zou hij al bekeken en
opnieuw bekeken hebben om te zien hoe hij over
het veld bewoog? Wat hij voor het doel deed en hoe
hij de bal behandelde. Honderden keren misschien wel.
Bert was niet voor niets zijn grote voorbeeld.

En hoe mooi was het dan dat ze vrienden met hem waren en dat Bert hun tips gaf als dat nodig was. Dat Bert een van de beste voetballers ter wereld was, maakte het nog meer bijzonder.

‘Moet jij het mij nou moeilijk maken?’

Storm gaf Stijn een duwtje in de rug.

‘Nou, dat wordt een makkie om de nul te houden, deze keer.’

Stijn grinnikte. Hij kende het stoere gedrag van zijn vriend als geen ander.

‘Kijk, als ik nou tegen Laurens had moeten opboksen, dan was het wat anders.

Dan had ik echt mijn best moeten doen.’

Storm bleef serieus.

Stijn wist wel beter. Storm had er een hekel aan als hij tegen hem moest verdedigen.

Zijn type spel lag Storm niet goed.

Dat van Stijns concurrent Laurens Weering des te beter. Die kon juist weer geen potten breken tegen Storm. ‘Moet ik me een beetje inhouden zodat je er goed op komt te staan bij Dirk-Jan?’ vroeg Stijn zacht.

‘Of kan ik je gewoon alle hoeken van het strafschopgebied laten zien?’

Storm lachte overdreven. ‘Kom maar, jongen. Maar je weet het: één verkeerde beweging en je ligt op de grond.’

‘Daar ben je niet snel genoeg voor,’ counterde Stijn.

‘Op het moment dat jij denkt dat je de bal hebt, ligt hij al in het netje.’ Storm glimlachte.

Stijn wist dat Storm hiervan hield.

Een beetje tegen elkaar opscheppen.

‘Nou, jongens, we beginnen met een vrije trap van de zijkant van het veld, zo’n beetje tegen de zijlijn aan en zo’n twintig meter van het doel.

De volgende is dan vijf meter verder richting de achterlijn, tot we die bereikt hebben.

En dan gaan we weer terug. Van iedere plek komen tien voorzetten. Daarna verhuizen we naar de andere kant van het veld.’ Dirk-Jan liep met twee ballen onder zijn armen naar de plek toe die hij bedoelde. ‘Lokna trapt.’

De Nigeriaanse buitenspeler van Kick ’69 legde de bal goed en deed een paar passen naar achteren.

Stijn bleef ter hoogte van de penaltystip staan en wachtte tot Lokna in beweging kwam.

Hij voelde de hand van Storm in zijn rug.

Door tegen Stijn aan te gaan staan zorgde Storm ervoor dat dat voor een scheidsrechter niet zichtbaar was. Stijn liet het zo tot Lokna zijn aanloop nam.

Op dat moment rukte hij zich los, draaide om zijn as en zocht de tweede paal op.

Door de onverwachte beweging was Storm Stijn een fractie van een seconde kwijt.

De bal daalde midden voor het doel en was te ver bij Stijn vandaan om er iets mee te kunnen doen. Peter van de Ende, de aanvoerder en ervaren centrale verdediger van Kick ’69, kopte de bal weg richting de rand van het strafschoopgebied.

Daar stond Laurens Weering. Die nam de bal in één keer uit de lucht, maar raakte hem verkeerd.

Het leer kwam met hoge snelheid op Stijn af, die op vijf meter van de achterlijn stond en

zo'n drie meter naast het doel.

Storm had even de tijd gehad om zich te herstellen en stond alweer in de buurt van Stijn. Maar doordat de bal uit de doelmond leek te verdwijnen, dekte hij hem niet al te scherp meer.

Ondanks de hoge snelheid, waardoor Stijn nauwelijks tijd had om te reageren,

wist hij de bal in één beweging met de binnenkant van zijn linkervoet klaar te leggen.

Bijna in dezelfde beweging hief hij zijn rechterbeen naar achteren, alsof hij meteen wilde uithalen.

Het was die beweging die Storm deed reageren.

Hij draaide naar Stijn en stak zijn been uit om het schot te blokken.

Stijn ging met veel plezier in op de uitnodiging die de gespreide benen van Storm voor hem waren.

Met een klein tikje met de buitenkant van zijn rechtervoet speelde hij de bal tussen de benen van Storm door. Hij hoorde een ingehouden scheldwoord uit de mond van zijn vriend komen, vlak voordat hij met de binnenkant van zijn rechtervoet de bal in de verre hoek probeerde te draaien.

Doelman Gilles Vandereijcken stond echter goed opgesteld en tikte de bal met zijn vingertoppen over het doel.

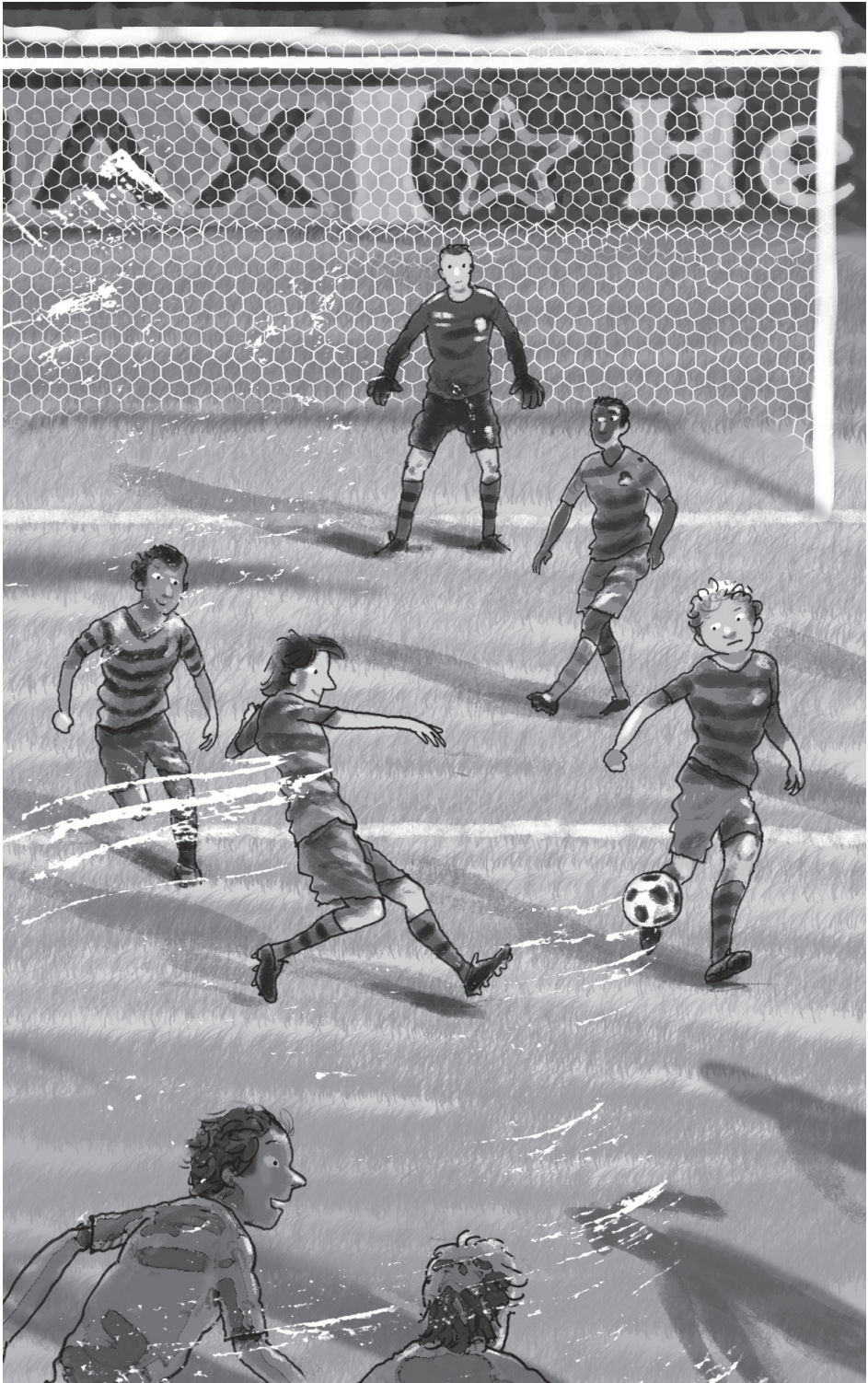
‘Niet gescoord,’ zei Storm na de training, toen Stijn en hij samen van het veld liepen.

‘Wel een panna,’ reageerde Stijn.

‘Misschien vind ik dat nog wel leuker.’

Storm stak zijn hand op en bewoog zijn wijsvinger heen en weer.

‘Neenee, de afspraak was dat je zou scoren.’

‘Ik heb je gepoort, man. Ik krijg die grijns vandaag niet meer van mijn gezicht.’

Stijn legde zijn hand op de schouder van zijn vriend. Die voelde wel dat hij er maar beter niet meer tegen in kon gaan. ‘Peerdensteertje staat bij de deur naar de kleedkamers,’ zei hij in plaats daarvan.

‘Waarom mag hij hier wel staan als het een besloten training is?’ zei Stijn.

‘Broertje van de trainer. Dan gaan deuren open die voor anderen gesloten blijven.’ Storm liep voor Stijn door het hekje van de omheining.

Stijn probeerde niet op Harry te letten, maar hij kon het niet laten om hem vanuit zijn ooghoeken in de gaten te houden.

Daardoor zag hij dat Harry in hun richting kwam toen hij hen in de gaten kreeg.

Zo onopvallend mogelijk liep Harry met de twee jongens richting de kleedkamer.

‘Ik vraag alleen maar om een gele kaart voor Stijn tijdens de finale,’ zei hij zacht.

‘Door een overtreding op Bert Pringel te maken. Dat is toch niet te veel gevraagd?’

Stijn reageerde niet.

‘Je weet dat we niet op jouw eisen ingaan, vriend.’ Storm klonk narrig.

Harry raakte er niet bepaald door van slag.

‘Ik kan mijn broer ook vragen om jullie niet op te stellen.’ Hij trok zijn wenkbrauwen omhoog.

‘Je doet maar.’ Storm stopte, draaide zich naar Harry en keek hem recht in zijn ogen.

‘Je weet namelijk net zo goed als ik dat Dirk-Jan toch niet naar jou luistert.’

‘Moeten we dit met Dirk-Jan bespreken?’

Stijn zat als laatste in zijn sportkleren en zonder schoenen in de kleedkamer.

Met zijn rug tegen de muur en zijn benen languit op de bank. Dat vond hij heerlijk.

Storm stond zich af te drogen. Alle andere spelers waren al onderweg naar het spelershome. Het was niet de eerste keer dat de jongens als laatsten in de kleedkamer overbleven.

‘Nee, natuurlijk niet. Dan gaat hij weer twifelen of hij ons moet opstellen.’ Storm hinkte op één been rond toen hij zijn voet afdroogde en in evenwicht moest blijven.

‘Ik denk dat Harry helemaal geen onderdeel is van een bende die met matchfixing bezig is.’

Stijn zette zijn voeten op de vloer en begon zijn sokken uit te doen. ‘Hoezo niet? Alles wijst daar toch op? Kijk naar dat filmpje over die voetballer die dood in het water gevonden is.’

‘Dat filmpje staat gewoon op het internet,’ weerlegde Storm het argument van Stijn.

‘Heb je het gezien dan?’ Stijn klonk verbaasd.

‘Tuurlijk. Ik heb eens gegoogeld op matchfixing en hoe dat precies werkt. Nou, Stijnie, ik kan je vertellen dat Meneertje Peerdensteertje niet echt professioneel bezig is.’ Storm was naast Stijn gaan zitten.

‘Ik denk dat hij zelf op die wedstrijden wedt en zo probeert geld te verdienen.’